

Ξενοφώντος *Ἑλληνικά*, 2.4.§22-23

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Την άλλη μέρα οι Τριάντα συγκεντρώθηκαν στην αίθουσα των συνεδριάσεων, ταπεινωμένοι κι εγκαταλειμμένοι· ανάμεσα στους Τρεις Χιλιάδες πάλι, στα διάφορα σημεία όπου είχαν τοποθετηθεί, ξέσπασαν παντού διαφωνίες: όσοι ευθύνονταν για σοβαρότερα αδικήματα, και γι' αυτό φοβόνταν, υποστήριζαν με πάθος ότι δεν έπρεπε να υποχωρήσουν στους επαναστάτες· όσοι πάλι δεν είχαν κανένα κρίμα στη συνείδησή τους σκέφτονταν για λογαριασμό δικό τους —κι εξηγούσαν και στους άλλους— ότι αυτές οι συμφορές ήταν περιττές κι ότι δεν έπρεπε να υπακούουν τους Τριάντα, μήτε να τους αφήσουν να καταστρέψουν την πόλη. (μτφ. Ρ. Ρούφου, Θεσσαλονίκη: ΚΕΓ, 2012)

B. Την επόμενη ημέρα οι Τριάκοντα πολύ ταπεινωμένοι κι απομονωμένοι κάθονταν στην **αίθουσα των συνεδριάσεων**· από τους Τρεις Χιλιάδες όπου ο καθένας είχε τοποθετηθεί, **σε όλα τα μέρη της πόλης, διαφωνούσαν μεταξύ τους**. Γιατί όσοι, βέβαια, είχαν **διαπράξει σοβαρό αδίκημα** και φοβούνταν, **υποστήριζαν έντονα** ότι δεν έπρεπε να **υποχωρούν** σε αυτούς του Πειραιά (στους δημοκρατικούς)· όσοι, όμως, πίστευαν ότι δεν έχουν κάνει κανένα αδίκημα, και οι ίδιοι συλλογίζονταν και τους άλλους προσπαθούσαν να διαφωτίσουν (να πείσουν) ότι κανένας λόγος δεν συνέτρεχε να υποφέρουν αυτές τις συμφορές, και έλεγαν ότι δεν πρέπει να υπακούν στους Τριάκοντα ούτε να τους επιτρέπουν **να καταστρέφουν** την πόλη. (μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου σ. 109

5. 1-ζ, 2-ε, 3-α, 4-η, 5-β

8. α-Σ (σ.29), β-Σ (σ.30), γ-Λ (σ. 30), δ-Λ (σ.32), ε-Σ (σ.33)